

## [A. C. Normann.]

om det radikale venstres fortid i så henseende. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at Køgeresolutionen talte ikke ét eneste ord om grundstigningsskyld. Der er en afgørende forskel dér. Køgeresolutionen talte om grundskyld. Der er jo nemlig den væsentlige forskel — hvis jeg må have lov til som gammel grundskyldinteresseret at manuducere det ærede medlem lidt — foruden andre forskelle, at grundskyldens indflydelse på jordpriserne er en ganske anden end grundstigningsskyldens. I den gældende lov er det forudsat, at der ved vurderingen af fast ejendom — også selve jordens værdi — skal tages hensyn til, at jorden er grundskyldsbeskattet. Den grundskyld, der hviler på den, skal der tages hensyn til ved vurderingen, medens grundstigningsskylden udtrykkeligt er undtaget fra denne regel, således at grundstigningsskylden ikke får den virkning på jordpriserne, det ærede medlem forudsatte, medens muligvis grundskylden bidrager til at holde jordpriserne nede — ja, jeg behøver ikke at sige muligvis.

Det ærede medlem kan konstatere, at § 13, stk. 2, verificerer, hvad jeg her siger om det spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Poul Dam siger, at nu må der drages omsorg for, at grundstigningsskyldens bortfald giver sig udslag i, at husejerne nedsætter lejerne med de beløb, som er blevet pålagt lejerne. Det er rigtigt. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Holger Eriksen lægger alt for lidt vægt på den lettelse, titusinder af lejere får i den forbindelse. Der er sørget for, at dette skal finde sted i henhold til lejelovens § 37. At det vil komme et ganske uhyre stort antal lejere til gode, er en given ting.

**Holger Eriksen:** Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. A. C. Normann, at jeg naturligvis ikke på noget som helst punkt kunne tænke mig at benægte, at grundpriserne i en kommune kan og vil påvirkes af, at befolkningens gennemsnitlige indtægt er betydelig større end i andre kommuner, hvilket foranlediger, at skatterne bliver lavere. Naturligvis gør de det. Jeg kan blot ikke se, at det har nogen som helst forbindelse med det foreliggende problem.

Selvfølgelig kunne Køgeresolutionen ikke

omtale den grundstigningsskyld, der blev gennemført på et senere tidspunkt. Der er imidlertid ikke spor tvivl om, i hvilken retning denne Køgeresolution gik. Det ærede medlem vil nu gøre gældende, at der er stor forskel på grundstigningsskyld og grundskyld, bl. a. af den grund, at grundstigningsskylden holdes uden for de forpligtelser, der hviler på jorden i det øjeblik, man vurderer den, og det er jo fuldstændig rigtigt. Det viser imidlertid kun, at grundstigningsskylden virker langt voldsommere end selve grundskylden i det øjeblik, man nemlig ikke får lov til at tage hensyn til den ved vurderingen. Hvis man skal tage sigte efter det, som Køgeresolutionen gik på, er grundstigningsskyld langt at foretrække fremfor grundskyld.

Må jeg så sige til den højtærede finansminister, at jeg har ingenlunde villet sætte lighedstegn ved grundejerkapitalister og andet djævelskab og sætte dem op mod arbejderne og sige, at sådan nogle findes der ikke hos arbejderne. Det kunne aldrig nogen sinde falde mig ind, og derfor var oplysningen om, at også arbejdere har enfamilieshuse, ikke overraskende for mig. Det, jeg har villet gøre gældende, er simpelt hen, at ejeren af en grundværdi, hvad enten den er placeret på den ene eller den anden måde, der stiger i værdi, ikke som følge af, at ejeren har gjort noget ved den, men som følge af, at samfundet er i en vis udvikling, denne ejer må affinde sig med, at en væsentlig del af grundværdistigningen går til det samfund, der har fremkaldt den, ikke til den private ejer, og så er det mig rystende ligegyldigt, om ejeren er arbejder eller mangemillionær.

Den højtærede finansminister siger, at man ikke kan bedømme det, der sker nu, isoleret, og det er naturligvis rigtigt, at man kan gøre mange forskellige ting med hensyn til at skærpe kapitalvindingsafgiften og derved i nogen grad afbøde virkningen af det, der gennemføres nu. Man kan også gøre det ved at tvinge kommunerne til at udskrive en større grundskyld end nu; men der er bare det kedelige ved det, at realiteten er, at man opgiver grundstigningsskylden, og at det andet, når alt kommer til alt, foreløbig kun er fugle på taget, og man ved ikke, hvornår man har dem i hånden, eller om man nogen sinde